

Czakó Gábor

Adorján és Seborján

misztériumjáték

1. jelenet

Otthon. A család: a gyerekek és a felnőtték mesét szövegetnek

ADORJÁN: Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy sárkány.

SEBORJÁN: Brekének hívták.

ADORJÁN: Természetesen hétfejű volt.

SEBORJÁN: És a középső feje volt az elnök! Figyelsz, Adorján? Mindig így tette-vette magát.

ADORJÁN: Mindegyiknek fejnek volt neve, Seborján. Mindnek. De most nem fontos. A lényeg, hogy a balszélső fújta a kénköves, vörös lángot.

SEBORJÁN: És sárkánynak hosszú farkat viselt mindehhez, négy lábat, pikkelypáncélt és 777 fogat - meg szárnyat is.

ADORJÁN: A szárnyát rettenetesen szégyellte, mert átsütött rajta a Nap, a Hold, de még a csillagok is.

KÍGYÓK: *(sziszegve)* Szoha szebbet, szédületesz, szoha szebbet!

BÉKÁK: Brekeke breke! Brekeke breke!

IPÓ: Magyarul: éljen Breke! Az összes többi szót elfelejtették.

SIMONÉVI: Mielőtt a Sárkány lett volna, lett a Tó. Mielőtt lett a Tó, lett a Tányértalpú Gólya, aki a földhúzott lába tányérjából szokta csipegetni a csigát meg a békát a Tó partján. Az Egyik Partján lakozott a Nagyeszű Kecskemadár, úgy repült, mint valami papírrepülőgép. Hajszálla, ahogy Seborján papírrepülőgépei szoktak.

DZSUNGÁR: Szóval, mielőtt lett volna a Sárkány, a Tó, Tányértalpú Gólya és Nagyeszű Kecskemadár, már a világon kellett legyen Seborján. Őt viszont még elképzelni is lehetetlen Adorján, Simonévi és Pity-pity lovag és Czirinke Tap-tap és a híres Csiganusi Kácsa, no meg Dzsongáriai Dzsungár királykisasszony nélkül. Aki ugye én vagyok!

ADORJÁN: És a történet?

CZIRINKE: A történet úgy keletkezett, ahogy a többi. Ahogy az egész. Szóból.

SEBORJÁN: Mi lenne, ha mondjuk, mondjuk, például, elrabolná a sárkány a mi kis Dzsongáriai Dzsungárunkat.

DZSUNGÁR: Juj, éppen engem, Seborján?

SEBORJÁN: Te vagy a királykisasszony. A sárkányok királykisasszonyokat szoktak elrabolni.

CZIRINKE: Rabolászni.

SEBORJÁN: És Adorján Sebestyén meg én kiszabadítanánk.

ADORJÁN: Úgy van!

EDIKATI: Nem lesz unalmas?

KATIEDI: Vagy nevetséges?

SEBORJÁN: Melyik nem az?

EDIKATI: No, igen.

IPÓ: Kezdjük, mondjuk ott, hogy hollywoodi rajzfilm-rabszolgaságából Adorjánhoz és Seborjánhoz szökött Szilveszter kandúr. Éhesen, összetörten, megalázottan. Node: pszt!

SEBORJÁN: Egyél kiscicám!

ADORJÁN: Igyál tejecskét!

DZSUNGÁR: Ül az ölembe!

SEBORJÁN: Azért ajnározod, mert híres, mert színész.

SZILVESZTER: Én? Soha többé! Esküszöm, hogy felvevőgép elé többé nem állok.

ADORJÁN: Ezután mi leszel?

SZILVESZTER: Talán költő.

DZSUNGÁR: És megvédsz a sárkánytól? Sebestyén Adorján és Adorján Sebestyén azt akarja, hogy raboljon el a sárkány.

SEBORJÁN: Csak a mese kedvéért.

SZILVESZTER: Sárkánytól? Hogy védjelek meg? Én? Oké! Még többre is képes és kész vagyok. Például verset írok rólad.

(A zene egyre erősebb, dübörgőbb, viharosabb. A sárkányfejek hangja vegyül bele: Kerítsd, csípd el! Ott szalad! Utána!)

DZSUNGÁR: Jaj, a sárkány! Segítség! Elrabol!

(A dübörgő zene lassan visszahalkul, a sárkányhangok elnémulnak)

2. jelenet.

A sárkánynál.

ELNÖK: Mostantól igazi királyi sárkány vagyok.

1.: Vagyunk, Elnök.

2.: Vagyok vagy vagyunk, a mi esetünkben mindegy. Hét fej, de egy sárkány.

3.: Az a lényeg, hogy fogtunk végre magunknak egy királykisasszonykát.

4.: Mit csináljunk vele, megegyük?

5.: Poszka, hitványka!

DZSUNGÁR: Te vagy a hitvány, te fölpumpált sárbéka!

ELNÖK: Ostobák! A királykisasszonykákat a magyar sárkányok feleségül veszik!

3.: Ezt a rondaságot, akinek ilyen meleg keze van?

6.: Ilyen randa, sima bőre? Semmi pikkely, semmi ótvar?

4.: És csak egy feje? Hiszen ez torzszülött!

2.: Farka sincsen.

3.: És szárnya se, és lába is csak kettő! Ez nyomorék!

1.: Torzszülött!

6.: És milyen bűdös! Nincs semmi halszaga!

ELNÖK: Kuss! Elég legyen. A mi királykisasszonykánk ilyen, így vesszük felelőségre. Punktum!

DZSUNGÁR: Én sárkányné soha nem leszek!

ELNÖK: Dehogynem, boldogan. Hunyd be a szemed!

Abrakadabra
mákot a babra
lángot a habra
sziklát homokra
tetőt toronyra
hidat, lobogót
rúdra lobogót!
Épüljön kastély
tó szigetére
arám örömére,
Hopp!

FEJEK MIND: Hopp! Hopp! Nahát! Ez ám a csoda, ez a varázslat! Aranyos kastély, gyöngyházpalota!

ELNÖK: Na, mit szólsz hozzá, királykisasszonykám?

DZSUNGÁR: Semmit. Ilyen kastélyt mindenki tud varázsolni. A macskám még különbet is.

FEJEK KARBAN: Még hogy a macskája!

ELNÖK: Holnap megtartjuk az esküvőt, és meghívjuk a macskádat is.

DZSUNGÁR: Kit veszel el?

ELNÖK: Téged.

DZSUNGÁR: Engem? Azt sem tudod, hogy ki vagyok.

ELNÖK: Dehogynem!

DZSUNGÁR: Na jó, akkor mondd meg a nevem!

ELNÖK: Dzsongáriai Dzsungár Borci.

DZSUNGÁR: Bűvölni, varázsolgatni talán tudsz egy kicsit, de a nevemről fogalmad sincs! Jó kis mágus vagy te, hétfejű giliszta! Vedd tudomásul, hogy addig szóba se állok veled, amíg a nevemet meg nem mondod!

(zene)

3. jelenet

Tányértalpu Gólya országában

SEBORJÁN: *(sír)* Ó szegény kis Dzsongáriai Borci!
ADORJÁN: *(sír)* Odalett a drága Csalafinta Durbincs!
SZILVESZTER *(sír)* Dockár Borci hajh,
Hová lett a vaj?
Fényes tőle sárkány bajsza,
Most lett neked jaj!

PÍTY-PITY: Ne bőgjetek, mert kiég a biztosíték! Majd én kiszabadítom a húgocskánkat!

SEBORJÁN: Hogyan Píty-pity?

PÍTY-PITY: Nem mindegy? Lovagi becs' szavamra.

ADORJÁN: Ha három nap egy esztendő, már öt negyvenheted esztendeje sínylődik Breke sárkány rabságában.

SZILVESZTER: Ezt számítsd ki az okos Comondoroddal!

PÍTY-PITY: Én az egész sárkányt fogom nem ki-, hanem szétszámítani! Elosztom héttel, kivonom belőle a lelkét, gyököt vonok a fogaiból! Meglássátok!

(Elvágtat. A zene viharossá fokozódik.)

4. jelenet

A sárkánynál.

FEJEK: *(Egyszerre)* Megvagy Píty-pity! Bejöttél a mi utcánkba! Most megcsíptünk, sógor! Karcerba vele a lakodalomig!

ELNÖK: Elfogtuk a bátyádat, a híres-nevezetes Píty-pity lovagot királykisasszonykám, a Comondor számítógépével együtt!

FEJEK: *(kórusban kacagnak)*

DZSUNGÁR: Azonnal engedd el, te hétből sodort vízihernyó!

ELNÖK: Itt tartjuk a sógort az esküvőig, hiszen a feleségem leszel, Dzsongáriai Dzsungár Borci Csalafinta Durbincs Pockár Dockár Borci! Hahaha!

FEJEK: *(kórusban kacagnak)*

ELNÖK: Most már tudom a neved!

DZSUNGÁR: A felét se, te emeletes varangy!

ELNÖK: No megállj csak, megállj! Ha ezer neved van, akkor is kinyomozom mindet!

(vad, majd halkuló zene, a sárkány elmegy)

DZSUNGÁR: *(fönről, messziről, üres téren át)* Píty-pity? Tényleg elfogott a sárkány? Píty-pity bátyám!

PÍTY-PITY: *(messzi mélységből)* Ugyan, csak a pincébe csukott! De te ne félj, legyőzöm!

DZSUNGÁR: Hogyan Píty-pity?

PÍTY-PITY: Számítógépem működik, a sárkányaprító programot lefuttatom.

DZSUNGÁR: És ha lefutott?

PÍTY-PITY: Akkor győzök.

DZSUNGÁR: Mi lesz, ha Breke valahogy nem vesz majd tudomást a te sárkányaprító programodról?

PÍTY-PITY: Te csak ne akadékoskodj, Dzsungi. Készülj a menekülésre, a többit bízd ide!

(zene, Tányértalpú Gólya érkezik, kopácsolás)

TÁNYÉRTALPÚ: Itt vagy kicsi Dzsungi lányom?

DZSUNGÁR: Te vagy az, Tányértalpú apó?

TÁNYÉRTALPÚ: Én vagyok, ne félj! Az ablak rácsát csörömmel kivájom.

DZSUNGÁR: Jaj, a sárkány meglát, meghallja a kopogást!

TÁNYÉRTALPÚ: Sietek! Rögtön készen vagyok.

FEJEK: *(kacagókórus)*

ELNÖK: Nehogy ugorj királykisasszonykám!

1.: Fújjad ezt a vén frakkos gólyát!

2.: Pörkölj neki oda!

3.: Tüzes orkánt eresztünk rá!

FEJEK: *(kacagó kórus, szélvihar)*

TÁNYÉRTALPÚ: Jaj, elsodor, elsodor!

ELNÖK: Leszel a feleségem, Dzsongáriai Dzsungár Borci Csalafinta Durbines Pockár Dockár Félpárcsirke Borjantó?

DZSUNGÁR: Soha, te hét zsák iszap!

5. jelenet

Tányértalpú Gólya országa

TÁNYÉRTALPÚ: Itten egyedül csak a híres Sárkányölő Hápi segíthet.

SEBORJÁN: De hol találjuk a rettenthetetlen Kácsát?

ADORJÁN: Örökkéig a felhőkben gyalogol.

CZIRINKE: Bízzátok ide! Éppen végeztem a mai napra rendelt 4.777 mellsőfekvőtámaszommal. Szevasztok! *(kifelé menet földönt széket, odébb löki a zongorát, nekimegy az ajtónak)*

SZILVESZTER: Még hogy Czirinke? Azt se tudja, hogy hol keresse a kicsi Sárkányölő Kácsát!

TÁNYÉRTALPÚ: Valószínűleg azért fogja megtalálni.

CZIRINKE: Ha hülyének néztek, akkor el se indulok!

TÁNYÉRTALPÚ: Ugyan! Senki se néz téged hülyének.

ADORJÁN: Csak úgy mellékesen jegyezném meg, hogy amit a fejedre tettél, az a nagymama szitája.

CZIRINKE: Ezer bocs. Tényleg milyen ööö, süsü vagyok.

SEBORJÁN: Most pedig a Bill bácsi pilótasitykáját vetted föl.

CZIRINKE: Mi nem tetszik neked Bill bácsi pilótasitykáján?

SEBORJÁN: Nekem úgy tetszik, ahogy van.

CZIRINKE: Kötozkoztok, örökké kötozkoztok velem!

SZILVESZTER: Hoppá!

CZIRINKE: Hé, te macska, vagy hogy hívnak! Szállsz le a fejemről!

SZILVESZTER: Nyugalom, barátocskám!

CZIRINKE: Legalább a körmödet húzd vissza. Még a bőrön keresztül is szúrsz. No, erre gondoltam én, amikor Bill bátyó pilótasitykáját választottam.

SZILVESZTER: Arra bezzeg nem gondoltál, hogy ekkora, egy ilyen korszakalkotó, egy ilyen világrengető vállalkozásba nem foghatsz egyedül.

CZIRINKE: Én semmiféle macskát nem akarok magammal vinni.

SZILVESZTER: Megáll az ész! Idesüss, Czirinke! Jobban jársz, ha most, rögtön megtudod, hogy az én részvételem úgyszólván fontosabb a tiednél. Mert ugye vagy megtalálod Rettenetes Hápigot, vagy nem. Ötven százalék esély ide, ötven oda.

CZIRINKE: Több, mint gyanús ez az örökös fifti-fifti. Hogy mindig épp ötven százalék itt, épp ötven százalék ott. Ebben sunnyog Szilveszter, az a megengedhetetlen engedékenységre, amiről beszéltél. Hogy a dolgok hipp-hopp kettésnek, két hajszálra egyforma darabra, önként és dalolva. Szerinted nincs itt valami svindli?

SZILVESZTER: Most ne vitatkozzunk, majd eljön az ideje. Nézd, ha nem találod meg Hápi Kácsát...

CZIRINKE: Épp a lényegnél tartottunk! Mert annak, hogy nem találom meg Hápit, annak legföljebb tíz százalék az esélye. Annak pedig, hogy megtalálom, száztíz. Így kerek, nem? Mit szóltok ehhez kicsik?

SEBORJÁN: Amerika, tiszta Amerika.

ADORJÁN: Tudod mit? Mi is veled tartunk.

CZIRINKE: Auuu! A fal adja a másikat. Mindig én vagyok az áldozat!
SZILVESZTER: Nemcsak Amerika. A régi görögök is vitték Trója alá Homéroszt.
Nélküle az egész háború fabatkát sem ért volna.

(zene: induló)

6. jelenet

Útközben, menetelés.

ÁFONYA: Forduljatok vissza. Erre Sárkányölő Hápit úgysem találhatjátok meg.
Őhozzá nem juthat el senki emberfia!

CZIRINKE: Miért ne?

SEBORJÁN: Minekünk testvérünk.

ADORJÁN: Édes nővérünk.

ÁFONYA: Mit számít? Látjátok azt az égigérő Jéghegyet? Az nem kérdezi, kinek az ija-fija vagytok, elétek áll. Azért ér az égig, azért van jégből, hogy ne lehessen átmászni rajta.

HÉFONYA: *(teli szájjal)* De ha mégis sikerülne, ami lehetetlen, akkor kerülnétek igazi pácba! Nyakig! És még kicsit mélyebben. A túlsó oldalon rátok fog lesni a Belső Sötétség! Brrr! Ki fogtok purrrcanni a rémülettől! Pukk!

RÁFONYA: De ha mégis, ha teljesen szabálytalanul két csoda történne veletek, ami ugye abszolajte kizárt, és valamiképpen mégis átvergődnétek a Belső Sötétségen, tudjátok mi vár rátok, cicákok? Haha! A Főlnöttek Ország! Hihihii!

CZIRINKE: Na és?

RÁFONYA: Majd lesz neked ott na és, te cicákpacák! Véd az eszedbe eltompult macskahordozó, hogy a Főlnöttek Országán kizárólag főlnöttek utazhatnak keresztül. Ott már a csecsemőkből kiirtják a gyereket!

HÉFONYA: A babakocsikban bajuszos bácsik búslakodnak, hihi!

CZIRINKE: Na és? Hol itt a na és?

RÁFONYA: Ott lappang a na és, te macskajancsi, hogy meg van írva minden bogár futásában, minden levél erezetében, hogy Sárkányölő Hápi Kacsát kizárólag gyerek találhatja meg.

ÁFONYA: Ha gyerek maradsz, nem jutsz át, ha főlnött leszel, nem találod meg!

(Manók gúnykacaja)

SEBORJÁN: Kösz az útbaigazítást!

ADORJÁN: Isten veletek, manók!

7. jelenet

A jéghegy. (Műanyag szalagok és fóliák dzsungele?)

Zene: hideg üveghangok

ADORJÁN: Hú huhuhú! Ez ám hideg!

SZILVESZTER: Fölfuthatnék rajta.

ADORJÁN: Ha tudnál.

SEBORJÁN: Csákány kellene.

ADORJÁN: Tányértalpú gólya apó! Ha ő itt volna! Lengene erre-arra, s átröpülné.

CZIRINKE: Egyet se féljete, amíg engem láttok! Majd adok én ennek a Jéghegynek sötétséget!

SEBORJÁN: A Jéghegy nem annyira sötét, inkább síkos, Czirinke!

SZILVESZTER: Azaunyauút! Czirinke, meg ne szakadj! Ne menj a hegynek, elcsúszol!

SEBORJÁN: Utána!

SZILVESZTER: Előre! Na mit mondtam?

ADORJÁN: Olvad, gyönyörű kristály-alagút!

SEBORJÁN: Gyémántcsarnok patakkal!

SZILVESZTER: Fantasztikusan erősek vagyunk!

ADORJÁN: Mi vagyunk a legerősebbek!

SEBORJÁN: Legyőzzük a Jéghegyet!

SZILVESZTER: Mi értelme van annak a nagy kőnek a nyakadban, Czirinke?

ADORJÁN: Miért kéne, hogy értelme legyen?

SZILVESZTER: Hát hogy csak úgy cipeli.

ADORJÁN: Bennünket is csak úgy cipel, nem?

SZILVESZTER: Látod, hogy csalinkázik össze-vissza? Elfáradtál, Czirinke?

CZIRINKE: Én? Soha! Tízszer ekkora követ is elbírnék, és százszor ekkora jéghegyen is keresztül bírnék vágni. Ha fázik a lábad, Szilveszter, nyugodtan fölugorhatsz a fejemre. Egy kicsit majd magasabbra tartom a sziklát. *(Czirinke elesik a sziklával, zenebona, csörömpölés, jajgatás.)*

SZILVESZTER: Segítség!

ADORJÁN: Megvagytok?

SEBORJÁN: Én meg. Nektek se esett bajotok?

ADORJÁN: Nyomd a válladdal a sziklát Seborján, mert agyonprésel mindannyiánkat!

SEBORJÁN: Tartom, Adorján! Nézzétek! A jégcsapok! Mint a dárdák! Hogy nyomulnak a jégcsapok!

CZIRINKE: Segítség! Segítség! Idefagyok!
 ADORJÁN: Alábújok és emelem.
 SEBORJÁN: Tarts ki, Czirinke!
 ADORJÁN: Nyomás! Megmozdult!
 CZIRINKE: Kösz, kicsik.
 ADORJÁN: Nyomjuk, ne örüljünk előre!
 SEBORJÁN: Megtorpantak! Nem nyomulnak tovább a jégcsapok.
 CZIRINKE: Kemények vagytok kicsik.

(Czirinke föláll, újra magasba emeli a követ a két kicsi segítségével. A jégcsapok zengve összetörnek, szétnyílik az út.)

ADORJÁN: Oda, Seborján!
 SEBORJÁN: Szétporlik a jégcsaperdő.
 ADORJÁN: Hatalmas vagy Czirinke!
 CZIRINKE: Ti voltatok nagyok, kicsik. Nélkületek mind odafagytunk volna.

(zene csendülés, a Jéghegy széthasad)

SZILVESZTER: Nahát!
 SEBORJÁN: Nézzétek!
 SZILVESZTER: Micsoda táj! Micsoda napsütés! És micsoda meleg! Na mit megmondtam? Na hová hoztalak benneteket?

8. jelenet

Breke palotája. Sárkányzene, messzi balról az Elnök hangja

ELNÖK: Mit lépsz királykisasszonyka, ha én azt mondom neked, hogy Dzsongáriai Dzsungár Borci Csalafinta Durbincs Pockár Dockár Félpárcsirke Dorci Borjantó Jami Jamieson?
 DZSUNGÁR: Nevetek. Haha! Ha te nekem azt mondd, hogy Dzsongáriai Dzsungár Borci Csalafinta Durbincs Pockár Dockár Félpárcsirke Dorci Borjantó Jami Jamieson, akkor visszakérdezek: hol marad a Majomka Borcogó? És még mindig nem tartasz a bérma-nevemnél sem, te elrontott ötujjas kesztyű.

(Sárkányzene elhalkul)

9. jelenet

A Belső Sötétség országa. Vidám zene, madárcsicsergés

SZILVESZTER: No, tátsátok el a szátokat! Finom helyre hoztalak benneteket, mi? Hazudtak a manók, nincs Belső Sötétség.

ADORJÁN: Éljen! Éljenek a fülemülék és a rigók!

SEBORJÁN: Nézzétek, micsoda körtefák!

ADORJÁN: És mennyi szamóca! Ezek egyszerre érnek!

CZIRINKE: Semmi ahhoz képest, hogy legyőztem a jéghegyet.

(a madárdal hirtelen elhalkul)

SZILVESZTER: És én?

ADORJÁN: Én vettem először észre a bajt.

SEBORJÁN: Én voltam a legerősebb.

ADORJÁN: Én voltam a legügyesebb.

SZILVESZTER: Én tán kutya vagyok?

SEBORJÁN: Én nyomtam a vállammal.

ADORJÁN: Én bújtam a szikla alá.

SZILVESZTER: Mert féltél. Egyedül én nem féltém közületek.

CZIRINKE: És vajon ki emelte föl újra a követ? Talán nem én?

ADORJÁN: Nélkülem odafigyott volna.

SEBORJÁN: Énnélkülem.

CZIRINKE: Azt kérdeztem, hogy ki emelte föl a követ végül?

SZILVESZTER: És vajon ki ejtette el?

CZIRINKE: Mert a fejemre ugrottál.

SZILVESZTER: Azt mondtad, hogy elbírsz.

CZIRINKE: El is bírlak.

SZILVESZTER: Elhiszem, tedd le a követ.

CZIRINKE: Egész elfelejtettem.

(Ledobja a követ)

ADORJÁN: Alkonyodik.

SEBORJÁN: Az előbb úgy látszott, mintha reggel volna.

(ágak recsegnek, baglyok huhognak)

ADORJÁN: Mi lesz itt?

SZILVESZTER: Akkor mi, Szilveszter, a művészek és költők fejedelme, lovaggá ütünk téged!

A-S: Éljen!

SZILVESZTER: Legyen a neved ezentúl Jázmin Dzseff jéglovag!

A-S: Éljen! De mi mik leszünk? Mi is szeretnénk lovagok lenni.

ADORJÁN: Legalábbis én.

SEBORJÁN: Nekem is jár, nekem jár igazán!

CZIRINKE: Jaj Istenem!

(Mind a négyen egyszerre kiabálnak: Micsoda sötétség! Leesett a Nap? Napfogyatkozás? Mi történt? Ti láttok valamit? Megvakultam?)

CZIRINKE: Mi történt? Hová kerültünk? Hallgassatok!

(csönd)

SZILVESZTER: Fogalmam sincs.

CZIRINKE: Emlékeztek a manóra? Ez a Belső Sötétség országa.

SEBORJÁN: Gyűjtsunk villanyt!

SZILVESZTER: A fejedben?

ADORJÁN: A szívünkben?

CZIRINKE: A villany csak a külső sötétség ellen használ.

SZILVESZTER: Mégis honnan jöhet ez a sötétség?

CZIRINKE: Belőlünk, pajtás.

SZILVESZTER: Gondolod?

CZIRINKE: Megmondta a manó.

SZILVESZTER: És nincs ellene orvosság?

CZIRINKE: Jaj, Istenem, Istenem, miért is akartam én lovag lenni?

SZILVESZTER: Amiatt?

SEBORJÁN: Azt hazudtam, hogy én vagyok a legerősebb.

ADORJÁN: Én meg a legügyesebb.

SZILVESZTER: Az a kis nagyszájúság? Az a pici kis gög? Végül is köztetek... én... azt hittem... mondhatom, mert hát ti nem vagytok se költők, se művészek, Amerikában sem jártatok, szóval azt hittem mondhatom, hogy én vagyok a király. Az ember ugye mondja, ami a szájára jön.

CZIRINKE: Ez az.

SZILVESZTER: Félek.

CZIRINKE: Én is.

ADORJÁN: Én nagyon félek.

SZILVESZTER: A költő bármennyire fél...

FEKETE HERCEG: *(hangja jobbról balra, majd vissza átsüvít, hullámszik)* Megvagytok! Most megvagytok bitangok! Innét többé soha el nem menekültök! Hihihihii!

(zene)

10. jelenet.

Sárkány átváltozik Holdas Lajos királyfivá

ELNÖK: *(Udvarol a közönségnek)* Az én nevem Holdas Lajos, mint látjátok, és királyfi vagyok! Nem is voltam soha sárkány, és nincsen benne semmi ármány. Bőröm selymes, Meg lehet fogni, na! Nyugodtan. Simogassatok meg. Kívül-belül bárány vagyok, légynek se ártok. Sőt! Tartsátok ide a fejeteket! Érzitek? Áldást árasztok. Ugye nem ismertek senkit a világon, aki nálam, aranyosabb, jobb, tökéletesebb lenne?

(Holdas Lajos megérkezik Tányértalpú Gólya országába, diszkózene jön vele)

HOLDAS: Napnyugatról jöttem ide, Gólyaország közepibe, hej!

(Tánc. Diszkó, mulatság).

IPÓ: Kérdezhetek valamit, királyfi?

HOLDAS: Bátran, csak bátran, szép leányka!

IPÓ: Nem fogsz megsértődni?

HOLDAS: Én? Soha! Semmiért. Báránylelkű vagyok ugyanis.

IPÓ: Mondd, királyfi, miért van neked halszagod?

HOLDAS: Nekem? Még hogy nekem? Ó, halszagom? Vagy úgy! Nálunk nyugaton most ez a menő. Az ilyesmi. Akinek nincsen magától, az vehet a boltban izzadságszag-sprét, lábszag-sprét, halszag-sprét, záptojásszag-permetet.

TÁNYÉRTALPÚ: *(dönnög)* A halpiacon.

EDIKATI: Csodálatos! És nem túl drága?

HOLDAS: Drága, de mit számít!?

KATIEDI: Edikati ne légy buta, attól jó, hogy drága!

EDIKATI: Tökre nagy! Én mindig megörültem a halszagért. A legbaróbb szag a világon. Fantasztikus lehet nálatok, királyfi! Napnyugaton minden olyan bámulatos, olyan tökéletes!

TÁNYÉRTALPÚ: Még a hiba is.

HOLDAS: Most tagadjam?

IPÓ: Egyél inkább egy kis túrós rétest. Épp vacsorázni készültünk - Czirinke kedvenc réteséből.

EDIKATI: Úgy van, tarts velünk, és maradj nálunk!

KATIEDI: Legyél a vidámságunk, úgyis olyan bánatosak vagyunk.

HOLDAS: Mi bajotok?

EDIKATI: Elrabolták a kishúgunkat, ugye, Katiedi?

KATIEDI: Bizony, a sárkány, a hétfejű.

IPÓ: Elfogta már Píty-pity lovag bátyánkat is.

HOLDAS: Veszélyes dolog egy sárkánnyal kukoricázni.

TÁNYÉRTALPÚ: Te se mernél kikezdeni vele?

HOLDAS: Attól függ. Haha. Ha összeszedném magam, hehe. Ha egy kicsit föl-szívnám magam, hihi.

IPÓ: Itt csak Hápi Kacsa nővérünk segíthet.

HOLDAS: Kicsoda?

EDIKATI: Hápi Kácsa. Titkos nevén Csiganusi, a hétmérföldes sárkányölő.

HOLDAS: Sárkányölő? Sárkányölő Kacsa?

IPÓ: Már elindult érte Czirinke Tap-tap Adorjánnal és Seborjánnal.

TÁNYÉRTALPÚ: Meg Szilveszter kandúrral.

IPÓ: Hápi ugyanis olyan gyors, hogy szinte soha sincs sehol. Ezért rend-kívül nehéz megtalálni.

HOLDAS: *(nevet)* Jaj, csak szét ne repedjek! Gondoljátok, hogy létezik olyan kacsa, amelyik elbír egy sárkánnyal?

TÁNYÉRTALPÚ: Ő nem közönséges kacsa.

HOLDAS: Talán huszonnégy fejű? Ha ezerfejű volna, akkor is csak kacsa ma-radna, s hogyan mérközhetne a világhírű, tengervakaró, hegydöngető Brekével?

TÁNYÉRTALPÚ: Ilyen jól ismered?

HOLDAS: Jobban, mint gondolod.

TÁNYÉRTALPÚ: Talán a barátod?

HOLDAS: A barátom? Haha! A csodálatos, a győzhetetlen, a gyönyörűséges vízi-király? Ugyan. Dehogy. Az ellenségem. Nekem minden sárkány halá-los ellenségem. Tudjátok meg, azért utazom, hogy ráncba szedjem a világ sárkányait, kiirtsam őket, vagy legalább leszoktassam őket a leányrablásról.

KATIEDI: Tökre nagy.

EDIKATI: Nemcsak gyönyörű, hős is.

HOLDAS: Bizony kislányok, ha ez az én damaszkuszi acélból vert, körmöci arannyal futtatott kardom beszélni tudna, elmondaná nektek, hogy hány és hány hétfejű, meg tizenkettő és huszonnégy fejű sárkányt tanított móresre.

EDIKATI: Micsoda vitéz!

KATIEDI: Szabadítsd ki a húgocskánkat!

HOLDAS: Megpróbálhatom esetleg, a kedvetekért. Hogy hívják?

TÁNYÉRTALPÚ: Minek azt neked tudni?

HOLDAS: Anélkül azt se tudom, hogy kit keressek.

TÁNYÉRTALPÚ: Breke sárkányt keresd, a gyönyörűséges vízikirályt, ahogy nevezted.

HOLDAS: Node, ha megtaláltam, ha legyőztem, mert le fogom győzni, esküszöm a kardomra, nos utána? Kiabáljak a hétszázhetvenhét szobás sárkány-palotában hetvenhét esztendeig bolyogva, hogy izéke, hol vagy? No, ezt nem kívánjátok, ugye, Edikati?

EDIKATI: Persze, hogy nem. Ne akadémkoskodj, Tányértalpú apó.

KATIEDI: Mi megmondjuk neked a nevét, bár nem lesz könnyű. Először is Dzsongáriai Dzsungár...

EDIKATI: Aztán Borci...

KATIEDI: Csalafinta Pockár, Durbincs...

EDIKATI: és Dockár...

HOLDAS: Mintha már hallottam volna. Folytassátok!

KATIEDI: Félpárcsirke.

EDIKATI: Valamint Dorci.

KATIEDI: Borjantó.

EDIKATI: Jami Jamieson.

KATIEDI: Majomka.

EDIKATI: Lóarcú Pihe.

HOLDAS: Tovább, tovább!

EDIKATI: Hámosi.

KATIEDI: Hám.

IPÓ: Brekekeke Breke.

HOLDAS: Köszönöm népem, köszönöm. *(Integet ELNÖK-ként)* Pardon! Hoppá! Hol is tartottunk?

TÁNYÉRTALPÚ: Mára elég lesz, kislányok. Vendégünk elfáradt. Mi is. Holnap is lesz nap, majd folytatjuk. Addig pedig irány a tollasbál! Jóéjszakát.

EDIKATI: Jóéjszakát!

HOLDAS: Szép álmokat kislányok.

KATIEDI: Gyere királyfi, megmutatjuk a szobádat!

(Holdas Lajos, Edikati és Katiedi el)

IPÓ: Miféle szerzet lehet ez a Holdas Lajos királyfi, Tányértalpú gólya-apó?

TÁNYÉRTALPÚ: Sejtlemem sincs. Lehel, hogy Holdas, lehet, hogy Lajos, de hogy a királyfiságot először próbálja, arra mérget veszek.

IPÓ: Nem kellett volna kidobni?

TÁNYÉRTALPÚ: Egy vendéget?

11. jelenet

A Belső Sötétség országa, kísérteties éjszakai zene.

FEKETE HERCEG: Hihhihi! *(nevetése többirányból hallatszik egyszerre s visszhangok kísérik)* Hogy ityeg a fityeg, rabocskáim? Hihi! Félték már egy piri-nyót? Úgy gyönyörű! Most szépen tönkreteszlek benneteket. Végzek veletek! Hihhihi!

CZIRINKE: Akárki legyél is, te visszhangzó kutya, nem ijedünk meg tőled!

FEKETE HERCEG: Kutya? Így szólítod tulajdon Fekete Hercegedet? A saját félelmedet? A fenséges félelmedet?

SZILVESZTER: Én nem merek nem félni, Czirinke.

FEKETE HERCEG: Na, végre egy okos hang.

SZILVESZTER: Nem kéne beszélni vele? Szót érteni? Megkérdezni, hogy mi a problémája? Csak megegyezhetnénk vele valahogy.

FEKETE HERCEG: Ez már döfi! Szeretem, ha szót értenek velem. Mert lehet. Én különben is jószágos vagyok. Foglyaimat nem szokásom éheztetni, korbácsolni, kalodába ültetni, deresre húzni. Megvan nekik a maguk baja! Engedjétek szabadon őket hű szolgálaim, tövissek, bogáncsok, farkasfogak, százfogú ragadáncsok! Fussanak! Hihí! Hadd ugráljanak, iszkoljanak és szökjenek. Hadd higgyék, hogy szabad az út. Hihí!

ADORJÁN: Szaladjunk, Czirinke!

FEKETE HERCEG: Nosza! Ezer sipirc és iszkiri! Hihí!

SZILVESZTER: Még ilyen sötétet, hogy én se látok.

CZIRINKE: Kapaszkodjatok belém!

SEBORJÁN: Vegyél föl Czirinke. Amikor én olyan nagy voltam mint te, és te olyan kicsi voltál mint én, én is mindig fölkaptalak.

CZIRINKE: Gyere.

FEKETE HERCEG: Na? Most merre? Hová?

ADORJÁN: Kapjál föl engem is!

CZIRINKE: Ugorj a karomra!

FEKETE HERCEG: Nem volna jobb visszafordulni?

SZILVESZTER: Jó ötlet. Forduljunk Czirinke! Addig is engedj föl a pilótasitykádra.

FEKETE HERCEG: Okos cica, zseni cica. Térjetelek észhez, menjetelek szépen haza. Legyetek okosabbak, legalább olyan okosak, mint a macskátok. Otthon várnak benneteket túrós réteszel, kedvességgel. Minek itt bókászni, a fekete semmiben? Odahaza süt a nap, a parton forró a homok, lubicokolhatnátok Breke öcsém langyos tavában. No? Visszavezesselek benneteket?

SZILVESZTER: Otthon, ott a helyünk, otthon!

SEBORJÁN: Tovább kell mennünk, nem hagyhatjuk Dzsungit. Mi találtuk ki a sárkányt, mi okoztuk a bajt.

FEKETE HERCEG: Mit csacsiskodtok? Nincsen semmi baj, s ha volna is, nem a tiétek. És van más választásotok? A visszafordulás a menekülés útja...

SEBORJÁN: *(magában)* Ezt a Fekete Herceget is mi találtuk ki. Vagy meg?

CZIRINKE: Mi nem számoljuk a választásokat. Pattanj a sitykámra Szilveszter!

FEKETE HERCEG: És ugyan merre?

CZIRINKE: Jobb lábamat a bal után, balt a jobb után.

ADORJÁN: Nem érdekelisz bennünket, huhogó.

SEBORJÁN: Szemernyit se!

FEKETE HERCEG: Hihihí! Sose juttok el ahhoz az állítólagos Sárkányölő Kacsához. Az a kacska nincs. Ostobák vagytok. Olyan kacska nem is létezhet, aki le tudna győzni egy hétfejű sárkányt. A földkerekség összes kacsája se bír el Brekével. Hihihí! Ő mindnél erősebb.

CZIRINKE: Éppen ezért fogja majd elintézni. Bal, bal, bal jobb bal.
(szél süvít, ágak törnek, ég zeng)

FEKETE HERCEG: Magatokra vessetek! *(elsüvít)*

CZIRINKE: Bal, bal, bal jobb bal, bal, bal, bal jobb bal. *(talpal, cipeli Szilvesztert és az öccseit)*

SZILVESZTER: Meddig megyünk még?

CZIRINKE: Bal, bal, bal jobb bal.

ADORJÁN: Galamböltönyt kellett volna hozni magunkkal. Fölvennénk, és sutty, elröpülnénk.

SZILVESZTER: Hova?

ADORJÁN: Valami biztos helyre.

CZIRINKE: Innét sehová se lehet elröpülni. Bal, bal, bal jobb bal. Ítéletnapig csapkodhatsz a szárnyaddal, akkor is helyben maradsz. Ez ugyanis a Belső Sötétség.

SZILVESZTER: Idefigyelj, te gőzész! Elárulnád, hogyha a Belső Sötétségből kirepülni se lehet, akkor miként lehet kigyalogni belőle?

CZIRINKE: Elárulhatom. Bal, bal, bal jobb bal.

SEBORJÁN: A megoldás egyszerű, nekünk kell kivilágosodnunk.

SZILVESZTER: Hallod Czirinke? Seborján legalább olyan okos, mint te. Csak el ne durranjon a fejetek. És hogyan képzeled azt a kivilágosodást Seborján? Szaporán pislogunk, míg csillogni nem kezd a szemünk? Vagy pattogatjuk a fülünket, hátha szikrát vet.

(Csönd, Czirinke gyalogol)

CZIRINKE: Szilveszter!

SZILVESZTER: Velem ne járassa a bolondját egy olyan gyerek, akire a saját esze is ráunt. Igaz-e Seborján?

SEBORJÁN: Igaz, Szilveszter.

SZILVESZTER: Na, mit mondtam? Valld be, hogy te vagy négyünk közül a legsötétebb.

SEBORJÁN: Bevallom.

SZILVESZTER: Igaz, hogy annyi eszed sincs, mint egy bükkmakknak?

SEBORJÁN: Igaz.

SZILVESZTER: Buta vagy?

SEBORJÁN: Buta vagyok, hülye és tökkelütött.

ADORJÁN: Odanézzetek! Nahát!

CZIRINKE: Hová? Fantasztikus!

ADORJÁN: Hogy csinálod ezt Seborján?

SEBORJÁN: Sehogy.

CZIRINKE: Nahát. Fantasztikus, fantasztikus!

SZILVESZTER: Uram Atyám! *(leesik Czirinke fejéről)* Te világítasz Seborján?

ADORJÁN: A szíve.

SEBORJÁN: Ugyan!

SZILVESZTER: Ezt te csinálod?

CZIRINKE: Hogyan? Már szinte mintha a nap sütné. Hogyan csinálod?

SEBORJÁN: Nem csinállok semmit. Csak az jutott az eszembe...

SZILVESZTER: Mi?

SEBORJÁN: Semmiség.

CZIRINKE: Mondjad nyugodtan.

ADORJÁN: Engem is érdekel. Nagyon érdekel.

CZIRINKE: Teljesen megvirradt.

SEBORJÁN: Hát szóval ugye féltünk. Mind a négyen csupa félelem voltunk, hogy elveszünk, és egymást szidtuk, hogy kibeszéljük magunkból a félelmet. Ettől persze még sötétebb lett.

SZILVESZTER: Arra célzol, hogy én vagyok a felelős?

SEBORJÁN: Inkább arra, hogy neked köszönhetjük a szabadulásunkat. Te juttattad eszembe, hogy valakinek ki kell lépnie ebből a körből. Nem megsértődni, nem visszavágni. Hallgatni és kész.

SZILVESZTER: Ennyi az egész?

SEBORJÁN: Ennyi.

ADORJÁN: Butának lenni jó?

SEBORJÁN: Talán jobb, mint tiszta erőből okosnak lenni.

SZILVESZTER: Most se rám célsz, Seborján?

CZIRINKE: Hallgass, Szilveszter, mert arra feléd már megint sötétedik az ég alja.

SZILVESZTER: Nem hallgatom, mert Seborján eltalált. Utálatos voltam, undok disznó. Nem haragszol?

SEBORJÁN: Csöppet sem.

SZILVESZTER: Szégyellem magam.

SEBORJÁN: Nem történt semmi.

SZILVESZTER: Hogyan tegyem jóvá, Seborján?

SEBORJÁN: Úgy, hogy hallgassunk, és induljunk el Czirinke Tap-tap orra után, és egy darabig ne szóljunk se butát, se okosat.

12. jelenet

Tányértalpú Gólya országa

HOLDAS: Te itt alszol kint a pitvarban, Tányértalpú?

TÁNYÉRTALPÚ: Mi madarak mind így szoktunk aludni, királyfi.

HOLDAS: Nem rossz itt a levegő?

TÁNYÉRTALPÚ: Friss.

HOLDAS: Szerintem túl erős a gólyaszag. Sipirc öreg, elfűjlak szépen a Holdig.
(*elfűjja. Az orkánsüvöltés zenébe megy át*)

HOLDAS: (*hangja messziről, az orkán-zene távolodó viharából*) Leszel-e a feleségem Dzsongáriai Dzsungár Borci Csalafinta Durbincs Pockár Dockár Félpárcsirke Dorci Borjantó Jami Jamieson Majomka Borcogó Lóarcú Pihe Hámosi Hám Orrmanyi Csőrike?

DZSUNGÁR: Hogy lennék a feleséged, te hétágú pondró, ha még a nevem sem tudod?

(*Borci nevet, nevetése zenévé változik, elhalkul*)

HOLDAS: Drága hölgyeim! Tányértalpú apón kitört csavargó hajlamok arra kényszerítenek, hogy átvegyem kis közösségünk vezetését... (*morgás*)

IPÓ: De hát...

KATIEDI: Én nem hiszem...

SIMONÉVI: Még hogy Tányértalpú csavargó?!?

HOLDAS: Köszönöm a bizalmat, ennyi taps elég. Hogy kapcsolatunk ezután is közvetlen maradjon, bensőséges, de egyúttal méltóságteljes is, ti a jövőben felségnek szólítotok engem. Magától értetődően akkor, amikor kérdezlek benneteket. Ha eszem, nem csámcsogtok az asztalnál, hanem álltok a széketek mögött és tisztelettel a kezembe adjátok, amit kérek. Tisztelettel, őfelségem I. Holdas Lajos királynak.

KATIEDI: Ennyiből áll a királyság?

HOLDAS: Mérhetetlen boldogságból, kislányom. Örülni fogtok reggeltől estig. Ez lesz a legfőbb dolgotok. Bárki erre vetődik, annak mind azt mondjátok, hogy soha ennyire boldogok nem voltatok. Még akkor is kacagtok torkotok szakadtából, amikor a fogatokat húzzák.

SIMONÉVI: Mint a hülyék?

HOLDAS: Mint az én derék alattvalóim. Most szépen lekísértek a partra, és mindannyian, együtt és külön-külön belesúgjátok a fülembe Dzsungár húgotok összes létező és nem létező nevét. Előre! Utánam!

(zene, a partra vonulnak)

13. jelenet

Főlnöttek országa: egyetlen zajos nagyváros

SZILVESZTER: Ne haragudj kislány, megmondod, hogy merre van a város túlsó vége? Reggel óta csak gázolunk, gázolunk ebben a tömördek csikkben, kutyagumiban, almacsutkában meg napraforgóhéjban, és nincs vége. Na, miért nem válaszolsz?

VIKTÓRIA: Olyan nincs, hogy egy macska beszéljen.

ADORJÁN: És hogy egy kutya?

VIKTÓRIA: Olyan sincs.

SZILVESZTER: Mit szólsz ehhez, Nilok?

NILOK: Mit szóljak, mit? Vau. Mitmég hogy. Viktória a gazdám, most hozzam szégyenbe?

SZILVESZTER: Isten őrizz!

NILOK: Na ugye.

VIKTÓRIA: Na ugye. Nálunk a Főlnöttek Országában minden dolog értelmes és logikus.

SEBORJÁN: Te is főlnött vagy?

VIKTÓRIA: Természetesen. Ezért tudom, hogy ti, külföldiek, elmaradottabbak vagytok nálunk. De ne féljetek, majd segítünk.

SZILVESZTER: Megmutatod az utat?

CZIRINKE: Légy szíves.

VIKTÓRIA: Még sose hallottam, hogy valaki mitőlünk el akart volna menni. Bennünket nemhogy az ország egyik vége, a másik sem érdekel.

CZIRINKE: Dolgunk van.

VIKTÓRIA: Pénzt kell szereznetek?

CZIRINKE: Ugyan dehogy!

VIKTÓRIA: Akkor meg hová sietnétek? Itt ebben az áruházban minden kapható. Ez itt például a műcsont osztály. Látod, Nilok?

(Nilok ugat, őrjöng)

VIKTÓRIA: Nyughass, kiskutyám. Neki ez a paradicsom: itt tizenhatezer-négy-százhuszonnyolc féle műcsont van a műcickánycombtól a műbálnalapockáig.

SZILVESZTER: Tényleg jó ez az izé, Nilok?

NILOK: *(undorral)* Fölséges.

SZILVESZTER: Jobb az igazi csontnál?

NILOK: Mi közöd hozzá, te ostoba kandúr.

SZILVESZTER: Bocs, csak kérdeztem.

NILOK: Üljlél inkább a szádra.

CZIRINKE: Éhes vagyok.

VIKTÓRIA: Aztán itt vannak a fejhallgató magnók. Pillanatnyilag 1989 típusból válogathatunk.

ADORJÁN: És mire jók?

VIKTÓRIA: Sétálsz az utcán, és azt hallgatsz, amit akarsz.

SEBORJÁN: Például ezeket a verebeket itt a fán?

VIKTÓRIA: Ugyan! A magnóból együtteseket kell hallgatni.

SEBORJÁN: Kell?

ADORJÁN: Miért kell?

VIKTÓRIA: Mert arra valók az együttesek.

ADORJÁN: A magnó viszont az együttesek miatt van...

VIKTÓRIA: Pontosan. Csakhogy végre érted!

SEBORJÁN: És a verebek... ha én a verebeket szeretném...

VIKTÓRIA: Akkor számár vagy, az együttesek ezerszer jobbak. De ha akarod, holnapra beszereznek neked tízféle csiripelős kazettát. Mind élethűbb lesz ezeknél a vacak verebeknél.

(zene)

CZIRINKE: Miért villognak ezek a táblák?

VIKTÓRIA: A zöld számok az áruk kódszámát mutatják, a pirosak azt, hogy az Országos Átlagkeresőnek a mai napon hány percet kell adnia az életéből a munkahelyén az illető áruért.

SZILVESZTER: Mintha láttam volna már valahol ilyesmit.

VIKTÓRIA: Innen tudjuk, hogy éppen hol állunk, mennyit érünk, mondjuk egy Belfegor kocsihoz képest.

CZIRINKE: És ha valaki Belfegor kocsi helyett egy nagy karéj zsíros kenyérre vágyik zöldpaprikával?

VIKTÓRIA: Az ember értéke zsíros kenyérben és zöldpaprikában is kifejezhető.

SEBORJÁN: És ha valaki egyáltalán nem akar Belfegor autót?

VIKTÓRIA: Akkor az illető maradi, reakciós, ha éppen nem bolond. Lemarad, a többiek kinevetik, és előbb-utóbb nincs helye a normális emberek között.

ADORJÁN: Tudjátok, hogy mi hiányzik innen?

SZILVESZTER: Az íz a sonkából.

ADORJÁN: Egy kisoróka.

SEBORJÁN: Miféle?

ADORJÁN: Mondjuk ekkora. Pajkosszemű, vörös, feketehegyű fülekkel, tudna bújócskázni a kirakati bábok között. Drominak hívnák, és mihelyst kimondanám a titkos jelszót, hogy édes a meggy, ő rögtön itt teremne és megkérdezné, hogy mit parancsolsz kedves gazdám?

DROMI: Mit parancsolsz kedves gazdám?

CZIRINKE: Nahát!

SEBORJÁN: Hogy hívnak, rókácska?

DROMI: Drominak.

SZILVESZTER: Hogy kerül ide egy róka?

DROMI: Ugyanúgy, ahogy te.

ZSANDÁR: *(Utcai hamburgerárusként)* Hivatni méltóztattatok?

SZILVESZTER: Semmit sem méltóztattunk.

ZSANDÁR: Kérném, lehetne a macskát kissé csöndesebbre fogni?

SEBORJÁN: Bajos. Ő ilyen. És ilyenek szeretjük.

ZSANDÁR: Méltóztatnak egy szendvicset? Valódi hamburgert!

SZILVESZTER: Azzal a jó finom hagymás-fűrészpóros fasírozottal?

CZIRINKE: Kösz, én a zsíros kenyér mellett maradnék.

ZSANDÁR: A mi hamburgerünkben kérem még senki sem kifogásolta a fűreszpórt. Nincs itt indokolatlan rókaszag? Rókaszag róka nélkül épp oly kellemetlen és helytelen, mint mondjuk egy eleven róka.

SEBORJÁN: Én kedvelem a rókákat.

ZSANDÁR: A rókaszaghoz több kell. Csak nem mászott be a kocsimba? Nem létezik, hogy itt ne legyen róka.

ADORJÁN: Érdekes. A meserókáknak épp olyan szaguk tud lenni, mint az igaziaknak.

ZSANDÁR: Szentséges bilincs és gumibot! Mit hallok? Meseróka? Me-se-ró-ka?

ADORJÁN: Az előbb mesélgettünk magunknak egy rókát. Mondhatom, igazán jó-pofára sikerült. Dromi? Hová bújtál Dromi? Biztos a nádasba...

ZSANDÁR: Mesélgettetek? Itt? Segítség! Zsandárok! Oppárdon, a zsandár én vagyok. Ügynökök, kémek! Le vagytok tartóztatva! Kövessetek! Vagyis hát: halló? Központ?

(Telefont kap elő a taligájából)

ADORJÁN: Okos róka ilyenkor elharapja a telefonzsinórt.

DROMI: Parancsodra kedves gazdám. *(elharapja a telefonzsinórt)*

ZSANDÁR: Halló? Itt a nullanullanullanullás titkoszsandár. Jelentem, tetten értem őket tiltott mesélésen. Halló! Egy képzeletbeli meseróka is van náluk.

ADORJÁN: Tisztára valóságosan.

ZSANDÁR: Tisztára valóságosan, láttam a tulajdon két szememmel... Halló! Ott lapul! Nem hallanak? Szeretném jelenteni, hogy látni ugyan láttam, de nem hiszek benne, ne tessenek félreérteni, meserókák természetesen nincsenek... Mi van ezzel a telefonnal? Vagy úgy! Zsinórrongálás! Államellenes telefondrót-átharapás. Kövessetek! Illetőleg maradjatok. Hogyisne, hogy elszeleljetek! Tehát előre! Egy-kettő, irány a bíróság! A rókátokat ne merjétek magatokkal vinni, mert az a bíróság nyílt megsértése volna, viszont ha itt hagyjátok, azzal elkövetitek a bűnjel-eltitkolás főbenjáró vétkét.

SZILVESZTER: Nyugi. Szuszogni, szuszogni, egy kis levegőt, titkospincér úr. Meg ne fulladjon nekünk! Khm. *(köszörűli a torkát)* Ünnepeýyesen kijelentem, hogy sem barátaim, sem én nem félünk ezer zsandártól sem. Én, mint költő, erre alkatilag is képtelen vagyok: gondolataim nem zárhatók be semmiféle börtönbe, kalodába, áttörnek égígérő hegyeken, cenzori tiltásokon, gyorsabbak madárnál, rakétánál, fénynél!

ZSANDÁR: Elhallgass macska! Előre! Illetőleg utánam! Megállj! Én megyek középen!

16. jelenet

Főlnőttek Országa. Bírósági tárgyalás.

BÍRÓ: Czirinke Tap-tap és társai ügyében a tárgyalást megnyitom!

TÖMEG: Ollé!

BÍRÓ: Csendet! Vádló, vádlott, védő. Poroszló, zsandár, közönség, paragrafus, ülnök, írnok, elnök, esküdt, mind jelen?

TÖMEG: Igen! Ollé!

BÍRÓ: Akkor az igazságnak is köztünk kell lennie!

TÖMEG: Ollé!

BÍRÓ: Ügyész úr, adja elő a vádat!

TÖMEG: Ollé!

ÜGYÉSZ: Kétszeres tiltott mesélés, rókakitalálás, többrendbeli őszinteség, telefonzsinór-átharapás, hivatalos szendvicsáros megsértése, hamburger-fogyasztás megtagadása, ellenállás és engedelmesség, bíróság elé kerülés, et cetera, et cetera.

BÍRÓ: Tanú?

ZSANDÁR: Így igaz kérem, én az összes vádpontot tanúsíthatom.

TÖMEG: Ollé!

SEBORJÁN: Zsandár, te nem szeretsz minket?

ZSANDÁR: Hogy jön ez ide?

SZILVESZTER: Úgy, hogy ez a lényeg, mert ez az igazság! És ti se, tisztelt bíróság, ti se szerettek minket!

BÍRÓ: Ez nem tárgya a pörnek.

SZILVESZTER: Csakis ez a tárgya.

CZIRINKE: Úgy bizony!

ADORJÁN: Mi más lehetne?

TÖMEG: Nahát! Ollé!

BÍRÓ: Most nincs ollé, kuss van!

SZILVESZTER: Máskülönben édes mindegy, hogy mit követtünk el.

ÜGYÉSZ: Dehát a törvény!

SZILVESZTER: Miféle törvényről beszélhetünk, ha ti nem szerettek bennünket? Így semmi jogotok ítélkezni fölöttünk. Legföljebb hatalmaskodhattok azon az alapon, hogy erősebbek vagytok. Amíg Czirinke meg nem mérge.

ÜGYVÉD: Ez szabálytalan! Teljességgel szabálytalan! Az ügyvéd én vagyok. Ha a tisztelt bíróság nem állítja meg ezt az eszeveszett macskát, nem vállalom a felelősséget!

SZILVESZTER: Ha fordítva kérdezünk, vagyis ott kezdjük, hogy szeretjük-e egymást, akkor ehhez képest eltörpül, hogy megsértettük-e a csacsvinszki törvényeket, játszottunk-e a babaruhátokkal...

ÜGYÉSZ: A törvény világosan megmondja, a törvényt pedig az államtanács háromszor jóváhagyta, az elnök kilencszer aláírta...

TÖMEG: Ollé?

SZILVESZTER: Nem ollé! Azt ismerem el, hogy nem mindegy. Ha szeretnétek bennünket, akkor örülnétek, hogy meséltünk legalább egy rókát ebbe a ti országotokba...

TÖMEG: Nahát!
ÜGYVÉD: Én vagyok az ügyvéd, fékezzék meg ezt a macskát!
BÍRÓ: Helyt adok. Fogják el a kandúrt, kössék be a száját, tegyék véka alá, a vékát takarják be dunyhával, a dunyhára üljön rá a legfarosabb zsandár!

(dulakodás: a zsandárok a vádlottakra támadnak, ám Czirinke bontó fogásokkal visszaveri őket. Adorján, Seborján és Szilveszter labdázni kezd a bíró, az ügyész és az ügyvéd parókájával)

SEBORJÁN: Ne hagyd magad, Czirinke!
SZILVESZTER: Kapd el a bíró parókáját!
ADORJÁN: Küldöm az ügyészét!
TÖMEG: Ollé!
ZSANDÁR: Add meg magad!
CZIRINKE: Kapd el magad!
BÍRÓ: Adjátok vissza a parókámat!
SZILVESZTER: Vedd vissza, ha tudod!
BÍRÓ: Vissza is veszem.
TÖMEG: Ollé!
BÍRÓ: Aki röhögni mer a kopasz fejemen, azt kivezettetem!
SEBORJÁN: Gooó!

(a közönség is játszik a parókákkal. Általános kiabálás: passzold, nekem is, nekem dobjátok, én is beszállok, szereljétek stb.)

DROMI: Hajrá fiúk!
(betörik az ablaküveg, a terembe repül Tányértalpú Gólya)
BÍRÓ: Hát ez meg ki?
ÜGYÉSZ: Csőrös hópihe?
SEBORJÁN: Tányértalpú Gólya apó!
ADORJÁN: Éljen!
BÍRÓ: Ez meg miféle szerzet? Hogy kerül ide? Letartóztatni!
TÁNYÉRTALPÚ: Az Északi Sarkról. Mért izzad annyira Bíró úr? Képzelve, a sárkány fölfűjt a Holdig!
BÍRÓ: Miféle sárkány? Nem képzelek semmit, különösen sárkányt nem, ami nincsen.
ADORJÁN: Azért nincsen, te unalmas bácsi!
TÁNYÉRTALPÚ: A lábam szerencsére beleakadt egy holdsugárba. Azután meg eltévedtem. A holdfényről véletlenül a Los Angeles-i közvilágításra szálltam át. Végre a sarki fény idevezetett. És ti, kis csibéim?

ADORJÁN: Hol kezdjük? A Manóknál?

SEBORJÁN: Czirinke átvágta a Jéghegyet.

CZIRINKE: Ó, csak szórakozott voltam, szokás szerint.

SZILVESZTER: Seborján pedig a Belső Sötétséget győzte le.

SEBORJÁN: Ugyan, nem csináltam semmit.

TÁNYÉRTALPÚ: Úgy kell.

SZILVESZTER: Nézz ki az ablakon, Gólya apó!

BÍRÓ: Mi folyik itt? Mindenkit megbírságolok! Mindenkit kiürítették!

ÜGYÉSZ: Fölbomlott a rend.

SZILVESZTER: Fordítva uraim, fordítva. Nézzenek ki az utcára!

BÍRÓ: Nahát! Kaparjkurta úr fagylaltot vásárol a szomszéd kislánynak.

ÜGYÉSZ: Szenzáció! Időpénz úr az árokban hasal, és lesi a hangyák vonulását!

ÜGYVÉD: Szimatoljanak kérem, szimatoljanak! Pomádé kisasszony műszag nélkül vonul az utcán!

BÍRÓ: Összedől a világ!

TÁNYÉRTALPÚ: Éppenséggel most épül föl.

ÜGYÉSZ: És az égen mi villámlik? Ufó? Jaj, ufó!

ÜGYVÉD: Segítség, jönnek a marslakók!

TÁNYÉRTALPÚ: Csudákat. Se nem meteor, se nem marslakó, se nem ufó - villámléptű Hápi Kácsa sétálgat erre, a rettenthetetlen Sárkányölő!

(zene)

17. jelenet

A Sárkány Palotája.

DZSUNGÁR: Píty-pity édes bátyám, a tavon át közeledik Breke! Találj ki gyorsan valamit ellene!

PÍTY-PITY: *(hangja a pincéből)* Megvan a megoldás! Kész a sárkányvadász programom, reggel óta futtatom, már négymillióhétszáznyolcezer pontot szereztem, és figyeld, most is bejött egy szabad játék!

DZSUNGÁR: De Píty-pity, az igazi sárkány evez erre!

PÍTY-PITY: Az én programom is igazi!

HOLDAS: Meg vagy mentve szép királylány, legyőztem a tavi sárkányt! Én, egyedül én, a híres nevezetes sárkányölő Holdas Lajos királyfi!

DZSUNGÁR: Elhallgass, te hét csomóra kötött gatyamadzag! Engem te nem tudsz becsapni, varangyos giliszta, indigós hernyó, akárminek öltözől. Sose leszek a te párod!

HOLDAS: Nem-e? Hatalmamban vagy, mert tudom az összes neved. Dzsongáriai Dzsungár Borci Csalfinta Durbincs Pockár Dockár Félpárcsirke Dorci Borjantó Jami Jamieson Csőrike Majomka Borcogó Lóarcú Pihe Hámosi Hám Orrmanyi Nyári Lappancs...

DZSUNGÁR: És a Lappancsovna hol marad?

HOLDAS: Az csak ragozás.

DZSUNGÁR: Hát a Hegyeske?

HOLDAS: Éppen mondtam volna.

DZSUNGÁR: És a Süvi Szivadar?

HOLDAS: A nyelvemen volt.

DZSUNGÁR: Tudod mi való a te nyelvedre: egy nagy bocsánatkérés. Máskülönben Villámló Csiga, az én Sárkányölő Hápi Kacsa néném egy-kettőre visszagyömöszöl téged a záptojásba, amiből kikeltél. Ezt én mondom neked, Dögöneyei Muriska!

HOLDAS: Félrebeszélsz kislány?

HÁPI: Itt vagyok, Dzsungikám, egyet se félj! *(szélvészként érkezik)* Hol az a hétfejű vízicsótány, akit illemre kell tanítani?

HOLDAS: Megáll az ész! Ez tényleg egy kacsa! Mit képzelsz te? Egyet fuvintok rád, s máris a tepsiben találod magad a párolt káposzta mellett. Huhi-hihuu! *(visszaváltozik Brekévé)*

HÁPI: No, ez az igazi formád. Fújjál, békanyálkirály, kezdődik a zeneóra: megtanítalak kesztyűbe dudálni. Huj, huj hajrá! Háp! Háp! Háp! Sírjál sárkány, amíg van szemed!

ELNÖK: Széjjeltéplek!

HÁPI: Lepikkelyezlek!

3.: Egérré varázsollak, és vízbe fojtalak!

HÁPI: Egy csomót kötök a hét nyakadra!

1.: Az iszapba taposlak!

HÁPI: Visszagyúrlak a tojásba! *(Az egyre gyorsabban pörgő sárkány körül kering Hápi.)*

PÍTY-PITY: *(hangja messziről)* Győzelem! Újabb szabad játékot nyertem!

2.: Eltiporlak, elgázollak!

HÁPI: A saját tyúkszededet!

ELNÖK: Lángot neki, több lángot!

4.: Fújom Elnök, fújom, torkom szakadtából.

5.: Bekaplak!

4.: Előbb megsütlek!

HÁPI: Meghámozlak. Megígérem, hogy lepikkelyezlek. Fogj meg, ha tudsz!
(Hápi fut a sárkány körül, az egyre gyorsabban pörög)

ELNÖK: Megállj, megállj!

PÍTY-PITY: *(közeledik, kezében számítógépe)* Jövök már húgocskám, jövök! Ki-szabadítalak.

DZSUNGÁR: De hiszen már szabad vagyok, itt ülök mögöttem.

PÍTY-PITY: Szabad? Még negyvenhét pont kell a hetedik szabad játékhoz.

DZSUNGÁR: Nem zavar, hogy a kompjútered dugója kijött a konnektorból?

PÍTY-PITY: Az én gépem ilyenkor automatikusan elemre vált. Legyőzhetetlen. A hetedik szabad játék olyan, mintha lehullana a sárkány hetedik feje.

TÁNYÉRTALPÚ: Olyan, de mégsem olyan. De nézzétek Hápit! Már egészen össze-göngyölte a sárkányt!

(Hápi és a sárkány egyre vadabbul pörögnek)

HÁPI: Visszatekerem-csavarom-sodrom tojássá!

ADORJÁN: Sárkánytojássá?

SEBORJÁN: Mi mássá?

(füst és por)

SIMONÉVI: Hopp, mi történt? Odanézzetek! Egy küzdőt látok ott, egyetlen egyet!

MIND: Éljen Hápi, éljen!

HÁPI: Köszönöm, köszönöm!

ADORJÁN: Kinyírtad a sárkányt!

HÁPI: Ugyan, semmiség! Egy kicsi mozgás mindenkinek kell.

PÍTY-PITY: Ez mi? *(kezében tojás)* Se monitora, se billentyűje.

ADORJÁN: Ez volna a sárkány?

PÍTY-PITY: Hol a kábele? A kijelzője?

HÁPI: Ez volt a sárkány.

SIMONÉVI: Mi legyen vele?

DROMI: Én szívesen megenném.

TÁNYÉRTALPÚ: Eltemetjük ide a homokba. Egy-két mese múlva majd kikel és keres magának egy izgalmas történetet.

Vége